

MIELUL ȘI PORUMBELUL

Mulțumesc

mult. Este un mare privilegiu pentru mine să fiu din nou, în seara aceasta, în acest minunat Templu al îngerilor (Angelus Temple) care este așezat în inima

Los Angeles-ului, ca amintire a vindecării divine, a puterii și învierii

Domnului Isus Hristos.

Unul

dintre fiii sorei McPherson mi-a arătat zilele trecute scris chiar aici: „Am

dori să-L vedem pe Isus.” Cred că este un lucru minunat, nu-i așa? „Am dori

să-L vedem pe Isus.”

Sunt

bucuros să văd că locul acesta este pregătit din nou în seara aceasta, acesta

fiind al doilea serviciu, după cel de aseară.

Tocmai

l-am întâlnit pe bunul meu prieten, Tommy Hicks, care este un frate credincios

și va vorbi aici. Este prezent și fratele Oral Roberts și mulți alți frați

minunați care fac parte din marea mișcare de astăzi, lucru care mă bucură

nespus de mult.

Am

venit puțin răgușit în Los Angeles, pentru că tocmai m-am întors din Canada, unde a fost foarte frig. Aici jos, a fost foarte cald și aceasta a făcut diferența.

În

seara aceasta Îl așteptăm pe Dumnezeu să reverse belșugul Său de har. Adevărul este că noi așteptăm în fiecare seară o întoarcere adevărată a revărsării de modă veche a Duhului Sfânt. Mi-ar fi plăcut să trăiesc în zilele în care venea aici sora McPherson și ținea acele adunări minunate. Sunt sigur că aceasta arde încă în inimile multor oameni credincioși și a sfinților care-și amintesc de ea. Am înregistrate câteva predici de-ale ei... o, cum veneau oamenii în aceste spații goale din jurul altarului și se pocăiau! Am citit și cărțile scrise de ea și cu siguranță o admir ca și slujitoare a Domnului. Nu am avut ocazia s-o întâlnesc în călătoria acestei vieți, dar prin harul lui Dumnezeu, o voi întâlni când vom trece dincolo.

Când

am venit pentru prima dată la Los Angeles, unul dintre primele locuri în care am mers a fost locul de odihnă al trupului ei, iar acolo mi-am scos pălăria și I-am mulțumit Domnului pentru viața nobile a doamnei McPherson și pentru

lucrarea minunată pe care a lăsat-o în urmă. (Adunarea aplaudă). Mulțumesc.

L-am

întâlnit pe fiul ei și am văzut că are un caracter foarte frumos, ceea ce arată că are o temelie bună. Cred că seamănă cu tatăl său. Mulți dintre predicatorii de aici, doctorul Courtney, doctorul Cummings, doctorul Teeford și mulți alții pe care îi cunosc și se află aici, sunt niște frați bravi care fac o treabă extraordinară. Astfel, am vorbit cu fratele McPherson și i-am spus;

„Apreciez

foarte mult eforturile depuse pentru Domnul Isus.”, la care el mi-a răspuns:

„Frate Branham, noi încercăm doar să perseverăm.”

„Tu

nu realizezi ce faci, dar oriunde merg pe câmpul de misiune în jurul lumii, îi întâlnesc pe cei de la Foursquare.”

Aceasta

dovedește că această Evanghelie nu merge numai în Los Angeles și la oamenii de aici, ci se răspândește și în jurul lumii. Uitați-vă la semnele care se fac în

locurile unde se află misionarii lor!

Dumnezeu

să odihnească sufletul ei nobil, fiindcă Biblia spune că „ei se vor odihni

de ostenele lor, căci faptele lor îi urmează.” (Apocalipsa 14.13). Eu

cred că ceea ce spune „Psalmul Vieții” scris de Longfellow: „Despărțirea lasă

în urma noastră urme pe nisipul timpului”, este adevărat. Și atunci mă întreb:

Ce fel de oameni ar trebui să fim noi, dacă vedem ce înseamnă să trăim o viață

nobilă pentru Isus Hristos? Să lăsăm în urma noastră:

Viețile

oamenilor mari ne amintesc

Că

și noi ne putem face viețile sublime

Cu

despărțiri care lasă în urma noastră

Urme

pe nisipul timpului.

Îmi

place aceasta. Duminică după-amiaza am avut privilegiul și onoarea de a vorbi

în fața acestui grup minunat de oameni. Nu spun aceasta ca și

compliment, ci
pentru că așa gândesc. Aici sunt mulți dintre copiii aleși ai
lui Dumnezeu, iar
când vin în mijlocul vostru și aud minunatele manifestări ale
Duhului Sfânt,
plâng de bucurie deoarece știu că Isus este încă viu.

În
vremea când locuiam în Jeffersonville și păstoream biserica
baptistă din
Milltown, Indiana, seara când mergeam acasă auzeam o
privighetoare care stătea
într-un tufiș și cânta toată noaptea. Mă întrebam de ce cântă
așa și m-am
hotărât să studiez privighetorile. Astfel, am aflat că ele își
țin toată
noaptea capul sus, iar când văd o stea, își ațintesc privirea
asupra ei și
încep să cânte deoarece știu că dacă există o stea care
strălucește, undeva
strălucește și soarele.

Asemenea
ei, eu cred că dacă putem avea o adunare ca și aceasta de aici
și vedem Duhul
lui Dumnezeu lucrând printre oameni, pot să cânt de bucurie
deoarece știu că
undeva trăiește Dumnezeu. Este adevărat? Așa este. El este
aici, ceea ce
înseamnă că suntem plini de bucurie pentru că în seara aceasta
suntem aici.

Poate
că aseară am spus lucrurile prea aspru și am cioplit prea

mult. Nu am vrut să
vă rănesc, dar având în vedere faptul că m-am inclus și pe
mine, fac ce știu
mai bine ca să stau la mijloc, între denominațiuni și să spun:
„Noi suntem
frați...” Înțelegeți? Încerc să stau în spărtură și să spun:
„Noi suntem frați.”,
și cred că Dumnezeu va îngădui să pot face ceva pentru unirea
Trupului lui
Hristos, fiindcă acesta este cel mai bolnav trup pe care îl
cunosc. Aceasta
este cea mai mare vindecare divină care trebuie făcută în
seara aceasta: Trupul
lui Hristos care trebuie vindecat ca un singur om. Ce timp
minunat pentru a
face aceasta chiar acum, la adunarea de pe strada Azusa, unde
putem deveni din
nou una! Sunt atât de fericit să văd că se împlinește lucrul
acesta!

Motivul

pentru care spun aceste lucruri este că am citit istoria
adunărilor voastre din
trecut: cea a sorei McPherson și a doamnei Woodworth – Etter,
a domnului
Bosworth și a altora din grupările pentecostale timpurii.
Apoi, ceea ce se
petrece în biserica mea, deși unii m-au numit „oaia neagră”.
Dar eu cred într-o
viață sfântă și umplută cu Duhul Sfânt. Astfel, când am aflat
că aici sunt
oameni care împărtășesc aceeași părere, aceasta s-a potrivit
ca o mână pe
mână, însă când am venit aici, am constatat că lucrurile au
început să ne
alunece printre degete, iar aceasta mă agită puțin. Așadar, eu

nu spun aceste

lucruri tăietoare ca să vă rănesc, ci pentru că vă iubesc. Așa este.

Noi

dorim să facem un front comun pentru Domnul și să mășăluim împreună spre Sion.

Dar când văd că vrăjmașul se strecoară și aduce lumea în biserică, pur și

simplu nu pot sta liniștit. Știu că uneori vă tai și doare, dar cum ar fi dacă

ați merge la medic pentru că aveți simptomele unei boli care necesită operație?

Totuși, când ați ajunge la medic, el v-ar bate cu mâna pe umăr și v-ar spune:

„Omul bun, ești în ordine; ești un tip tare drăguț!” și v-ar lăsa să plecați

fără să corecteze ceea ce aveți. Eu cred că nu l-ați aprecia deloc pe un

asemenea doctor. Dar dacă medicul v-ar examina și ar vedea unde este cauza,

s-ar grăbi s-o îndepărteze chiar dacă v-ar durea. Acela este un medic adevărat,

un medic bun.

Așadar,

scăpați de cauză! Haideți să îndepărtăm cancerul acesta!

Corect? Iar pentru

aceasta putem face front comun împotriva lui și să mergem înainte.

Voi

sunteți un grup foarte drăguț și vreau să vă spun că în niciuna din călătoriile

mele, nu am simțit Duhul Sfânt mișcându-Se printre oameni, așa cum L-am simțit printre oamenii din această adunare.

Va

trebui să vă părăsesc, deoarece la ora zece trebuie să prind un tren, dar plec dorind ca marile binecuvântări ale lui Dumnezeu să se reverse peste voi, astfel încât să aveți cea mai de succes adunare care s-a ținut vreodată la Los Angeles. Mă voi ruga pentru voi în mod constant și cred că o veți face și voi pentru mine. Iar dacă nu ne vom mai întâlni aici, nădăjduiesc să ne întâlnim într-o zi pe partea cealaltă. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Acum

aș dori să citesc un Cuvânt din binecuvântata Biblie, deoarece cuvintele mele vor trece, dar Cuvântul Său nu va trece niciodată. Voi știți că slujba mea este să mă rog pentru bolnavi. Domnul a văzut că mie îmi lipsește educația, înțelepciunea și cunoștința, așa că mi-a îngăduit să mă rog pentru copiii Săi bolnavi. Sunt atât de bucuros pentru că El mi-a dat și mie ceva de făcut, fiindcă doresc să fac ceva pentru El. Este așa cum a spus Arnold van Winkelried: „Faceți tot ce puteți cu ceea ce aveți!” Așadar, fiți credincioși în slujba pe care v-a dat-o El.

În

timp ce stau aici în seara aceasta, în fața unor slujitori adevărați ai lui

Dumnezeu și a acestor predicatori renumiți, mă gândesc că ei mă iubesc atât de

mult încât au ocupat loc aici în spatele meu și m-au pus să stau în fața

prețului plătit de Sângele Domnului Isus, ceea ce mă face să mă simt foarte mic

și neînsemnat.

Domnul

să vă binecuvânteze, frații mei! Să știți că voi face orice voi putea pentru a

da o mână de ajutor lucrării. În ceea ce privește predicarea, eu am spus

întotdeauna că sunt ca o roată de rezervă care este folosită numai atunci când

avem pană. Desigur, noi nu avem nici o pană acum, dar prin harul lui Dumnezeu,

mi s-a îngăduit să trec și eu pe un drum ca acesta. Așadar, Domnul Isus să vă

binecuvânteze. Eu știu că dacă citesc din Cuvântul Său, cerul și pământul vor

trece, dar cuvintele Lui nu vor trece niciodată și ele vor aduce întotdeauna la

suprafață ceva care îi va hrăni pe copiii lui Dumnezeu.

Acum

aș vrea să citesc din **Ioan 1.29-32**:

„A doua zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el și a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!

El este Acela despre care ziceam:

„După mine vine un om, care este înaintea mea, căci era înainte de mine.”

Eu nu-L cunoșteam, dar tocmai pentru

aceasta am venit să botez cu apă: ca El să fie făcut cunoscut lui Israel.”

Ioan a făcut următoarea mărturisire:

„Am văzut Duhul coborându-Se din cer ca un porumbel și oprindu-Se peste El.”

Fie ca Domnul să adauge binecuvântările Sale la citirea Cuvântului Său.

Este ciudat că atunci când Dumnezeu a ales să-L reprezinte pe Fiul Său pe acest pământ, L-a reprezentat printr-un miel.

Poate de multe ori ne întrebăm de ce El a fost numit „Miel”.

Mielul este cel

mai blând și mai umil dintre toate animalele. Nu există nimic mai umil și mai

blând decât micuțul miel, iar biserica ebraică tradițională știa aceasta

deoarece ei ofereau de multă vreme un miel ca înlocuitor pentru păcatele lor.

Ei știau că plata păcatului este moartea și că Dumnezeu a cerut jertfirea

mielului pentru păcatele închinătorului...

Noi știm cu toții că viața este în sânge..

Noi știm cu toții aceasta, iar Isus Hristos a fost Mielul lui

Dumnezeu, a fost
Fiul lui Dumnezeu. Fecioara Maria a fost preumbrită de Duhul Sfânt, iar
Dumnezeu a creat în pântecul ei o celulă de sânge care l-a
adus la suprafață
pe Fiul Isus Hristos. Prin faptul că viața se află în celula
de sânge,
păcătosul vinovat de păcate venea înaintea lui Dumnezeu și
aducea cel mai
nevinovat lucru pe care îl putea oferi: viața acestui miel. De
ce un miel? Motivul
pentru care ei au oferit un miel în tot Vechiul Testament este
că mielul acela
simboliza adevăratul Miel al lui Dumnezeu care avea să vină.
Mielul adus de ei
nu putea îndepărta păcatul, ci doar îl acoperea, pentru că
viața care se afla
în celula de sânge a mielului nu putea să se întoarcă peste
închinător,
deoarece închinătorul era o ființă umană cu suflet. Vedeți?
Viața care ieșea
din acel miel nu era decât viața unui animal, ceea ce înseamnă
că închinătorul
mergea mai departe cu aceeași conștiință, cu aceeași dorință
de a păcătuși pe
care o avusese și când intrase înăuntru.

Toate acestea au fost doar preumbriri, dar
închinătorul curățat de Sângele lui Hristos, nu mai are
dorința de a păcătuși
pentru că Viața care a ieșit din Sângele Domnului Isus Hristos
nu este o altă
viață, ci este propria Viață a lui
Dumnezeu care Se întoarce la credincios și îl aduce în
părtășie cu El însuși.

Așadar, nevinovatul miel este o făptură minunată. Mi-ar fi plăcut să avem mai mult timp în seara aceasta, ca să putem studia natura mielului, pentru că Dumnezeu ne-a asemănat cu mieii.

Mielul este un animal care nu se poate descurca singur, iar noi aflăm foarte devreme că nu ne putem descurca singuri, nu ne putem crea o cale singuri și nu suntem independenți, ci trebuie să ne sprijinim pe brațul Său și să ne lăsăm călăuziți de El. Așadar, devenim mieii.

Există ceva în legătură cu micuțul miel. Îmi amintesc că într-o zi, în timp ce patrulam, am auzit o bătaie într-un gard, iar când m-am uitat am văzut un miel micuț. Oile bătrâne merseseră cu restul turmei, iar micuțul miel stătea acolo neajutorat. L-am luat și l-am dus la mama sa, iar în timp ce era în brațele mele, m-am gândit: „Oh, Doamne, așa am fost și eu în vremea când eram păcătos, dar Tu m-ai ridicat și m-ai purtat pe brațele Tale.”

Mielul are o mare însemnătate. Eu am fost în Orient... Dacă ați merge în Orient și ați vedea cum este acolo, Biblia ar deveni o carte nouă pentru voi. Dacă ați studiat-o vreodată, ați putut vedea că este o Carte orientală, scrisă cu parabole orientale, cu obiceiuri și

exemple din
viața lor de zi cu zi.

Odată când am fost acolo, mergeam cu cineva cu un micuț jeep britanic, când am auzit un fluier scurt. Toate mașinile s-au oprit, iar eu l-am întrebat pe cel ce era cu mine: „Ce se întâmplă?” Am privit afară și spre surprinderea mea, am văzut un păstor care trecea strada cu turma sa de oi.

„Păi, de ce ne-am oprit?” l-am întrebat pe ghid.

„Aici totul se oprește pentru păstor și turma sa”, a răspuns el. Când am pornit și am mers mai departe, am privit locul pe unde trecea păstorul de-a lungul străzii. Oamenii de acolo nu au reguli, ca la noi, cu privire la felul cum își expun mărfurile, ci își așează legumele chiar în stradă. Și iată că păstorul acela își conduce oile chiar printre acele verdețuri, iar ele îl urmau pur și simplu fără să fie legate cu vreo funie sau ceva. M-am oprit și am privit la ele uimit. Păstorul pășea liniștit, iar dacă ar fi pășit puțin înafară și apoi ar fi revenit înapoi, oile l-ar fi urmat exact cum mergea el: *„Oile Mele cunosc Glasul Meu.”*

L-am privit uimit pe cel de lângă mine și

i-am zis:

„De ce nu se întorc într-o parte sau în alta ca să mănânce câteva verdețuri sau pere și alte lucruri care le ispitesc pe oi?”

„Ele nu se vor atinge cu nici un chip de nimic până când nu le va spune păstorul să facă aceasta.” Oh, vai!

Dacă oile lui Dumnezeu ar fi atât de atente și de ascultătoare cu privire la lucrurile care le apar în cale, nu am avea atâtea lucruri greșite și libertăți date în bisericile noastre. Așa este.

Puțin mai încolo am văzut un alt păstor care își păstorea turma pe câmp. Turma aceea era formată din măgari, cămile, oi, capre, toate împreună. Când am văzut aceasta, am spus:

„Păstorul acela a amestecat lucrurile. Am crezut că păstorul păstorește numai oi.”

„Nu”, a răspuns el. „păstorii pot păstori orice fel de animal.”

„Dar mănâncă împreună?”

„Da, toate mănâncă în același loc,” mi-a răspuns însoțitorul meu, după care a adăugat: „Frate Branham, ceea ce este ciudat în legătură cu aceasta este că păstorul veghează toată ziua asupra animalelor sale, dar când vine noaptea, măgarii, cămilele și caprele rămân libere pe câmp, în timp ce oile le ia și le duce în staul.”

„Frate, eu vreau să fiu o oaie, tu nu vrei aceasta?”

El mi-a răspuns: „De multe ori m-am întrebat ce a vrut să spună Isus în Ioan 10, când a zis: *„Eu sunt ușa oilor.”* Cum era posibil ca El, care era un Om, să fie o ușa?”

Eu i-am pus mai multe întrebări acestui om bun, iar el mi-a zis: „Frate Branham, când își închide oile pentru noapte, păstorul nu se culcă niciodată până când nu le numără. Iar când se așează, se întinde de fapt la ușa, iar oile nu vor trece niciodată peste păstor, dar nici lupul nu poate ajunge la ele.”

„Sunt atât de bucuros”, am spus eu, „pentru că sunt o oaie!”

Frate, încercările vin și pleacă, dar dacă ești o oaie, într-o zi glorioasă, când soarele va apune, El ne va duce în

Staul. Sunt atât de bucuros pentru aceasta! Dumnezeu a văzut că este potrivit să-L reprezinte pe singurul Său Fiu preaiubit, printr-un miel, adică printr-un animal umil, blând și supus, în timp ce pe Sine însuși S-a reprezentat, pe pământ, prin cea mai curată pasăre care zboară pe cer: Porumbelul. Porumbelul este o pasăre deosebită, o pasăre diferită de toate celelalte păsări. Noi vedem că în Biblie, porumbelul îl simbolizează pe Duhul Sfânt, fiind în același timp și simbolul păcii, o, pace minunată!...

..... După ce s-a terminat potopul și judecata a fost adusă pe pământ, porumbelul eliberat de Noe s-a întors înapoi, aducând o frunză de măslin în ciocul său, aceasta reprezentând pacea.

Noi am putea petrece mult timp studiind porumbelul! Porumbelul este o pasăre care poate zbura ca și cioara sau ca orice sarcofag, dar nu poate mânca mâncarea pe care o mănâncă ele, deoarece construcția lui este diferită. Porumbelul nu are fiere, ceea ce înseamnă că nu poate digera lucrurile pe care le poate mânca un sarcofag. Porumbelul poate mânca numai lucruri curate și sfinte.

Cum îi reprezintă aceasta pe creștinii care au porumbelul în inima lor! El nu poate suporta lucrurile

murdare ale lumii.

Înțelegeți? Porumbelul nu are fiere nu are amărăciune în el și este smerit și umil. Ce poate fi mai dulce decât gânguritul unui porumbel?

Gândul meu merge în seara aceasta înapoi, sus pe un deal, unde este înmormântată iubita mea soție, care m-a părăsit când avea numai douăzeci de ani. Atunci, am pus-o pe micuța mea Sharon, care avea numai opt luni, în brațele ei și le-am îngropat împreună.

Într-o seară când m-am întors de la muncă, am intrat în casă și m-am uitat în jur. Noi aveam o sobă mică pentru care plăteam un dolar și șaptezeci și cinci de cenți când mergeam la administrație. Nu era mult, dar ea gătea pe acea sobă. Am mers la magazinul de zece cenți și de acolo am cumpărat niște ibrice... Poate aveau mici defecte și astfel le-am cumpărat mai ieftine. Nu era foarte mult, dar ea le atinsese. M-am uitat la leagăn, dar bebelușul meu nu mai era acolo. De multe ori nici nu puteam mânca. Îmi făceam un sandvici, dar rămânea acolo. Atunci îmi luam mașina și mergeam la cimitir. Mergeam de-a lungul aleii, mă așezam lângă movila de pământ proaspăt făcută și plângeam cu amar gândindu-mă că sub acea movilă se afla cea mai scumpă comoară din carne și sânge, a mea. Și în timp ce stăteam acolo, Dumnezeu mi-a trimis o porumbiță frumoasă care stătea într-un

tufiș din apropiere și îmi gângurea în timp ce apunea soarele.
Eu aștept ca ea
să vină din nou, desigur nu porumbița aceea, ci ceea ce este
simbolizat prin
ea, când soarele va apune și pentru mine într-o zi, în această
viață. Cum
gângurea ea! Se părea că frunzele cântau:

Există o Țară dincolo de Râu

Pe care noi o numim „Dulcea veșnicie”.

Noi putem ajunge la acel mal numai prin
credință

Una câte una vom trece de porțile

De acolo pentru a locui cu cei nemuritori.

Într-o zi, ei vor suna din clopotele de aur

pentru tine și pentru mine.

Ea mergea înapoi și încolo pe creangă și
cânta consolându-mă, iar eu ascultam dulcea cântare pe care o
cânta la apusul
soarelui.

Când Dumnezeu a venit jos... Mulți oameni trec peste textul acesta, dar pentru mine este unul din cele mai minunate texte din Scriptură, atunci când cerul și pământul s-au îmbrățișat, când Dumnezeu a venit jos în chip de porumbel și a mers asupra Fiului Său simbolizat printr-un miel.

De ce a ales El mielul și porumbelul? Pentru că Porumbelul nu poate locui decât într-un Miel. Natura lor este aceeași de aceea, cei doi s-au putut înțelege. Ei au putut locui împreună, pentru că naturile lor erau smerite, umile și modeste. Când Dumnezeu și Hristos au devenit una, când Porumbelul a venit asupra Mielului, cerul și pământul s-au sărutat, iar Dumnezeu și omul au fost împăcați. Unul din cele mai mărețe momente pe care le-a avut lumea vreodată este acela în care omul și Dumnezeu s-au împăcat; când Porumbelul și Mielul au venit împreună.

Biblia spune că Ioan a văzut Duhul lui Dumnezeu venind în chip de porumbel peste El, și astfel a putut să spună: „*Iată Mielul lui Dumnezeu.*” Deci, Porumbelul a venit peste Miel și a locuit în El... Îmi place aceasta: „*a locuit în El.*” Ce s-ar fi întâmplat dacă Mielul ar fi mârâit ca un lup? Porumbelul ar fi plecat imediat. Uneori mă întreb dacă nu cumva acesta este motivul pentru care sunt atât de multe probleme în biserică. Dacă noi suntem

mieii lui Dumnezeu, ar trebui să avem natura mieilor, pentru că numai atunci putem aștepta ca Porumbelul să locuiască în noi. Credeți aceasta? Eu cred.

Dacă sunteți atenți, Porumbelul a putut să vină peste Miel pentru că au aceeași natură. Așadar, Porumbelul va veni asupra creștinului și va sta peste el, cât timp este un miel. Dar când va lua o natură diferită, Porumbelul va pleca imediat.

Primul lucru pe care-L spune Biblia în legătură cu acest Miel este că era fără cusur, fără pată. Dar noi știm că mielul nu se poate călăuzi singur, ci trebuie călăuzit, ghidat sau păstorit de altcineva. Ați fost vreodată la un abator ca să vedeți cum sunt tăiate oile? Oile nu merg singure la măcelărire, ci sunt conduse de capre. Dar când ajunge în locul unde are loc sacrificarea, capra sare, în timp ce oaia merge mai departe spre tăiere. Acesta este un lucru tipic diavolului. Astfel, el conduce oile lui Dumnezeu până la măcelărire, după care se dă la o parte. Așa este.

Așadar, fiți atenți cine vă conduce!

Priviți cât era de smerit Hristos. El nu a încercat să facă niciodată voia Sa, ci a spus: „Eu nu am venit să fac voia Mea,

ci a Celui ce M-a trimis.”, și Tatăl care L-a trimis, a mers cu El și în El.

Iar acum, El spune: „Așa cum M-a trimis Tatăl pe Mine, și Eu vă trimit pe voi.”

Așadar, El nu numai că ne trimite, ci și merge cu noi.

Observați un miel în timp ce este condus. El nu se bazează pe abilitățile sale, o oaie nu face aceasta, ci se bazează pe abilitatea păstorului. El nu-l pune sub semnul întrebării pe păstorul lui, ci merge pur și simplu după el, și la fel fac oile.

Când eram copil, am avut o mică experiență cu creșterea oilor la o fermă. Noi prindeam oile și le puneam pe o masă pentru a le tunde. Exista un orificiu micuț în care puteam să le legăm picioarele, ca să nu poată da din ele sau să se zbată. Știți ce făceau? Ele stăteau liniștite și renunțau la tot ceea ce aveau, adică la lâna lor. Te lăseau să le razi fără să dea din picioare sau să facă multă gălăgie în legătură cu aceasta. Nădăjduiesc că înțelegeți ce vreau să spun.

Oile stau liniștite. O oaie adevărată renunță la drepturile ei, aceasta fiind ceea ce am încercat să spun ieri când am vorbit despre felul în care se îmbracă și merg mai departe unele dintre surorile noastre creștine și despre felul în care se comportă frații noștri.

O doamnă pe care o cunosc stătea lângă o altă doamnă, iar aceea a spus: „Dacă ar fi o ușă aici, aş fugi afară pe ea. El greşeşte, pentru că este dreptul nostru să facem aceasta!” Aşa este, .

Voi îmi spuneți: „Frate Branham, magazinele vând aceste haine scurte pe care le poartă femeile. Este privilegiul nostru american, este dreptul nostru.” Este adevărat, dar sunteți gata să renunțați la drepturile voastre și să fiți o oaie? Acesta este următorul lucru.

Voi spuneți: „Este dreptul și privilegiul nostru, domnule Branham. Noi putem să aparținem de o biserică, iar dacă vrem, putem să fumăm țigări. Guvernul spune că ei le pot vinde, și ca urmare le vând. Nu este nimic în neregulă cu aceasta. Este privilegiul nostru american să fumăm țigări.” Este adevărat, dar sunteți gata să renunțați la dreptul vostru de a fuma țigări? Vedeți? Aceasta este.

Voi spuneți: „Este plăcut să fim sociabili dacă ne întâlnim cu vecinii noștri și este dreptul nostru american să bem împreună o băutură socială. Este privilegiul nostru.”

Este adevărat, dar sunteți gata să renunțați la privilegiile voastre păcătoase și să deveniți o oaie tunsă? Aceasta este

ceea ce vreau să știu. Veți face aceasta? Veți renunța la drepturile voastre?

Veți renunța să dați din picioare și să faceți gălăgie în legătură cu aceasta?

Oile nu protestează. Înțelegeți? Ele stau liniștite până când le este tunsă jos

toată lâna. Astfel, dacă doriți să se întoarcă experiența de pe strada Azusa,

așezați-vă jos și lăsați-vă rași în întregime de Cuvânt, iar atunci o veți

trăi. Da, domnilor. Aceasta este calea înapoi la experiența de pe strada Azusa.

Aceasta se poate face prin a fi tuns de toate lucrurile vechi.

Eu știu că este un privilegiu care vă

aparține pentru că v-ați născut în păcat și în nelegiuire, dar veți renunța la

toate acestea pentru a deveni un miel?

Mielul lui Dumnezeu nu a fost un palavragiu.

Dimpotrivă, Biblia spune că „El nu și-a deschis gura deloc și când a fost

batjocorit, nu a batjocorit înapoi.” Tocmai acesta a fost motivul pentru care

Porumbelul a putut veni asupra Lui! Oh, dar numai să spună sau să facă cineva

ceva împotriva noastră și ne vom aprinde imediat. Ce se întâmplă atunci?

Porumbelul pleacă imediat; Duhul Sfânt pleacă.

Voi vă întrebați de multe ori de ce nu mai

avem pacea pe care o aveam înainte? Pentru că în viața voastră există ceva care

L-a îndepărtat pe Porumbel. Așa este.

De ce nu putem avea felul de adunări pe care obișnuiam să le avem în biserică noastră? Deveniți oi! Porumbelul stă la adăpostul Său, dar este gata să se întoarcă din nou în inima voastră, dacă deveniți oi! El este încă același Porumbel, dar voi trebuie să fiți oi! Voi nu puteți să mârâiți, să bombăniți, să mușcați, să vă agitați sau orice altceva și apoi să vă așteptați ca El să stea acolo, fiindcă nu va face aceasta. Voi trebuie să aveți natura pe care o avea El și atunci va locui acolo. Așa este. Dacă luați natura unei oi, El Își va ocupa locul.

Când a fost pe pământ și a fost dus la răstignire, El a spus: „Aș putea să-I cer Tatălui Meu să trimită un milion de legiuni de îngeri!” Vedeți? El ar fi putut să facă aceasta, dar pentru că era un Miel, a renunțat la dreptul Său. El a fost Mielul lui Dumnezeu, ca să poată muri în locul nostru.

Voi spuneți: „Frate Branham, care este calea spre adunările de modă veche?” Fiți din nou un miel! Aceasta este tot. Întoarceți-vă înapoi la a fi oi. Porumbelul nu a plecat foarte departe și așteaptă o șansă ca să se poată întoarce înapoi. Aceasta este calea înapoi spre strada Azusa. Înțelegeți? Calea înapoi la adunările de pe strada Azusa este întoarcerea la natura de miel!

Voi nu puteți fi un lup sau orice altă fiară
și apoi să așteptați ca Porumbelul păcii să locuiască în voi,
fiindcă nu o va
face. Voi trebuie să deveniți un miel, natura voastră trebuie
să fie schimbată
și atunci veți privi lucrurile diferit. Atunci nu vă veți mai
răsti la
predicator când va predica strict credința de modă veche a
Duhului Sfânt și
trăirea prin Duhul. Scăpați-vă de natura de lup sau de fiară
și luați natura de
miel, iar atunci veți fi gata să renunțați la toate lucrurile
pe care le-ați
făcut vreodată, la toate privilegiile voastre lumești și așa
mai departe. Amin.

Prieteni creștini, aceasta este atât de
adevărat pe cât este de adevărat faptul că eu stau aici.
Smeriți-vă! Nu
încercați să știți totul! Dimpotrivă, cel mai bun lucru este
să uitați tot ce
știți și să doriți să cunoașteți un singur lucru: pe Hristos.
Ce a spus
temnicerul din Filipi? El a pus o singură întrebare:
*„Domnilor, ce trebuie
să fac ca să fiu mântuit?”* (Fapte 16.30), iar Pavel i-a spus
ce trebuia să
facă. Dar astăzi am schimbat aceasta și în loc să îi spunem
unui om ce să facă,
îi spunem o mulțime de lucruri pe care să nu le facă. În felul
acesta facem din
el un trimis fals. Aduceți-l însă la Hristos pentru ca Hristos
să-i schimbe
natura într-un miel și atunci totul va fi în ordine pentru că
Duhul lui
Dumnezeu, Porumbelul va veni peste el și îl va călăuzi.

Când oamenii de pe strada Azusa s-au smerit și au devenit miei, Duhul Sfânt a venit înăuntru. El ar face chiar acum aceasta, și în această clădire, dacă am fi dispuși să renunțăm la tot ceea ce pretindem că avem și ne-am smeri ca să devenim miei. Atunci Duhul Sfânt ar lua această adunare sub stăpânirea și călăuzirea Sa. Înțelegeți? Atunci, de aici ar ieși numai miei conduși de Duhul Sfânt, de Miel. Așa este. Eu știu că El este aici; Porumbelul stă în seara aceasta aici și așteaptă un loc în care să intre.

Vă dați seama cât de groaznică trebuie să fie umblarea creștinului modern înaintea lui Dumnezeu? O, cum ar trebui să ne schimbăm noi și cum ar trebui să ne schimbăm căile!

Nu demult, aici în Sud oamenii obișnuiau să cumpere sclavi. Negustorii veneau și-i cumpărau ca pe un lot de mașini folosite, cum avem noi astăzi târgurile de mașini, doar că atunci nu vindeau mașini, ci sclavi. Astfel, se spune că un negustor a mers pe o anumită plantație și l-a întrebat pe stăpân:

„Câți sclavi ai de vânzare?” El avea câțiva sclavi pe care voia să-i vândă, dar acolo era un tânăr deosebit. Sclavii erau departe de casele lor și știau că nu se vor mai întoarce niciodată înapoi, fiindcă negustorii de sclavi i-au adus din Africa și i-au vândut în partea de Sud

ca sclavi. Ei erau biciuiți și pedepsiți pentru că nu puteau fi făcuți să muncească. Toți erau triști, dar negustorul acela l-a observat pe tânărul acesta care umbla cu pieptul scos și cu bărbia sus, și care muncea fără să fie bătut. Astfel, negustorul a spus:

„Aș vrea să-l cumpăr pe tânărul acesta!”, dar proprietarul plantației i-a răspuns:

„Acesta nu este de vânzare.”

„De ce este atât de diferit de ceilalți sclavi, este cumva șeful lor?”

„Nu, și el este doar un sclav ca ceilalți”, a răspuns stăpânul.

„Atunci îl hrănești mai bine decât pe ceilalți sclavi?”

„Nicidecum! El mănâncă alături de ceilalți sclavi!”

„Atunci ce-l face să fie atât de diferit?”

„Nici eu nu am știut până într-o zi când am aflat că în țara din care vine, tatăl său este regele tribului

din care făcea
parte. Astfel, deși este străin și pribeag, deși este sclav,
el ține moralul
celorlalți ridicat, fiindcă știe că este fiul regelui.”

Ce fel de oameni ar trebui să fim noi, care
spunem că suntem umpluți cu Duhul Sfânt, chiar dacă suntem
străini și călători?
Cum ar trebui să ne conducem viețile și ființele noastre,
fiind deosebiți de
restul lumii și nu trăind asemenea lor? Să ne ținem bărbile
sus, ca la început,
pentru că știm un lucru: noi suntem fiii și fiicele
Împăratului. Fiica
unui împărat nu se comportă imoral și nu se îmbracă în felul
acela, ci se
prezintă înaintea oamenilor în toată demnitatea sa, pentru că
este fiica
împăratului. Amin. Acest lucru este valabil și pentru bărbatul
care este fiul
unui împărat.

Există o cale înapoi la experiența de pe
strada Azusa, iar aceasta este să ne comportăm ca niște fii și
fiice de
Dumnezeu, să nu ne îmbrăcăm ca lumea, să nu ne comportăm ca
lumea, să nu vorbim
ca lumea, să nu stăm miercuri seara acasă ca să vedem
programele pe care le
difuzează Hollywood-ul. Noi nu avem nimic a face cu Hollywood-
ul, fiindcă
suntem oameni născuți din nou în urma trăirii experienței
Rusalistice.

Hollywood-ul are locul său: acela de amuzament, dar noi avem locul nostru de sfinți ai lui Dumnezeu. Locul lor este în lume, dar locul nostru este în Hristos, de aceea nu putem urma exemplul lor!

Haideți deci, să urmăm exemplul lui Hristos, să ne comportăm ca El și să-L iubim.

Ce Exemplu ne oferă El și cât este de frântă inima lui Dumnezeu din pricina purtării noastre, când vede felul în care ne comportăm, dușmănia pe care o ținem, frământările și lucrurile care nu ar trebui să existe, după ce ne-a primit ca fii și fiice.

Noi trebuie să fim bărbați și femei de onoare! Ca și copii ai lui Dumnezeu, trebuie să ne înfrânăm și să fim un exemplu pentru lume, așa cum a fost Domnul nostru. Trebuie să avem o viață deosebită, ca și David. Ce om de onoare a fost David, dacă Dumnezeu a spus despre el: „...Am găsit pe David, fiul lui Iese, om după inima Mea...” (Fapte 13.22).

Când am fost în Africa, am vorbit cu un sfânt bătrân, iar el mi-a zis:

„Frate Branham, într-o seară, în biserica mea a avut loc o ruptură. Unul voia un lucru, iar altul a vrut altceva și astfel

s-au format grupulețe, urmarea fiind că Duhul Sfânt nu a mai venit printre noi.”

El nu o va face niciodată în asemenea circumstanțe!

Bătrânul mi-a mai spus: „Unul a vrut să creadă un lucru ca doctrină, iar altul a vrut altceva și astfel am avut acea ruptură. Mi-e rușine să spun aceasta, dar eu am încercat să fiu mai întâi de partea unuia și apoi de partea celuilalt.”

Un păstor nu trebuie să facă niciodată aceasta! Voi trebuie să stați pe Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu și să nu vă abateți nici la stânga, nici la dreapta.”

Bătrânul a continuat: „...Am văzut că am oprit mașina și am început să urc pe un deal. Pe când eram aproape de vârful dealului, am auzit că venea cineva în urma mea. M-am uitat înapoi și m-am gândit: „Poate este unul din grupul de partea căruia sunt și eu, așa că îl voi aștepta.” Atunci am observat că Cel care urca pe deal era un Om de statură mijlocie, dar avea o povară mare în spate. Nu puteam să înțeleg cum era posibil ca Omul acela mic să poarte o asemenea povară. L-am privit, iar în clipa aceea am știut că mă uitam la o vedenie, deoarece am văzut

cicatricele de pe mâinile
Sale.

Am alergat spre El și am strigat: „Doamne,
porți păcatele lumii în spate?”

Dar El mi-a răspuns: „Nu, Eu le port numai pe
ale voastre!”

Când m-a părăsit vedenia, am mers la biserică
și le-am spus tuturor vedenia pe care am avut-o, apoi am
adăugat: „Dacă
păcatele acestei biserici Îl împovărează atât de mult pe
Domnul Isus, înseamnă
că trebuie să ne pocăim toți!”

Bătrânul mi-a mai spus: „Acele lucruri au
cauzat o mare ruptură în biserică, dar după aceea a început o
mare trezire!”

Lumea caută o biserică adevărată, iar noi am
putea fi un exemplu pentru ei. Eu cred că Biserica lui
Dumnezeu este un exemplu
pentru lume; un exemplu că putem trăi diferit, putem să ne
comportăm diferit și
putem fi în totul diferiți față de lume, pentru că Evanghelia
spune: „...*voi
nu sunteți din lume...*” (Ioan 15.19).

Timpul meu se apropie de încheiere, așa că
vreau să vă mai spun ceva.

Așa cum știți, mie îmi place să merg în munți pentru a vâna, dar adevărul este că nu merg acolo doar pentru animale, ci pentru a fi singur cu Dumnezeu. Fiecare om vrea să fie singur cu Dumnezeu. Vă amintiți dulcea pace pe care o aveați atunci când erați singuri cu Dumnezeu? Dar acum a fost luată de la voi. De ce? Pentru că ați făcut ceva care L-a îndepărtat pe Porumbel.

Întoarceți-vă înapoi! Fiți un miel și El Se va întoarce la voi!

Acolo, sus în munți, m-am împrietenit cu un vânător. Fac aceasta de multe ori și astfel conduc mulți cowboy aspri și pădurari la Hristos, prin faptul că merg cu ei în pădure.

Individul despre care vreau să vă povestesc, era cel mai brutal și nemilos vânător pe care l-am văzut vreodată. Era atât de nemilos încât împușca zeci de cerbi tineri de un an, doar din plăcere. Când l-am văzut ce face, i-am zis:

„Bert, este greșit să faci așa ceva. Nu ar trebui să faci aceasta, dar ai o inimă nemiloasă.”

„Predicatorule, tu ai o inimă de găină”, mi-a replicat el. „Voi, predicatorii, sunteți prea slabi de inimă.”

„Bine, Bert, dar există destule animale mari și bătrâne pe care legea spune că le poți împușca, așa că nu ar trebui să împuști cerbii aceia mici și tineri.”

„Oh, du-te mai departe, predicatorule cinstit!”

Bert și-a făcut un fluier care putea să imite perfect strigătul unui pui de căprioară. Astfel, într-o zi când eram împreună sus în munți, Bert stătea jos lângă un tufiș, iar eu m-am așezat lângă el ca să-i vorbesc despre Domnul Isus. El voia să se dea în spectacol și să-mi demonstreze că va continua să facă ce vrea, indiferent ce spuneam eu. Așa cum fac mulți dintre penticostali. Înțelegeți?

„Nu voi avea nici o legătură cu... Îți voi arăta ce voi face!” Acesta este felul prin care intrați în conflict cu Dumnezeu. Da, chiar atunci! Așadar, Bert s-a așezat și a făcut acea chemare, imitând strigătul trist al unui pui pierdut. Eu am pășit într-o parte a tufișului și spre surprinderea mea, dincolo de luminiș a apărut o căprioară frumoasă. Ce animal frumos! Urechile ei ascultau atente, în timp ce adulmeca în jur pentru că auzise plânsetul unui pui. A făcut câțiva pași înainte, iar atunci l-am văzut pe Bert cum și-a ridicat pușca de jos și a tras piedica. „0,

Doamne, nu-l lăsa să facă aceasta!” am spus privind-l atent.

A țintit și era gata să tragă, în timp ce căprioara era încă atentă la chemarea puiului. Atunci a observat vânătorul și arma îndreptată spre inima ei, dar a oprit-o aceasta? Nu! Ea auzise plânsetul unui pui. Deși arma era îndreptată spre inima ei, strigătul aceluia pui a însemnat mai mult decât arma îndreptată spre inima ei. Ea a pășit în față, ascultând atentă plânsetul puiului, iar eu îl observam pe vânător. Curând am văzut că mâinile și umerii lui încep să tremure, apoi a aruncat arma jos, a venit la mine, m-a cuprins cu brațele și mi-a zis: „Frate Branham, nu mai pot suporta...” El a văzut curajul și dragostea de mamă a acelei brave căprioare.

Fraților, lumea aceasta așteaptă manifestarea bravilor soldați ai crucii, a adevăraților eroi care stau neclintiți pentru Dumnezeu, iar voi, pentecostalilor, ar trebui să le oferiți un exemplu.

În timp ce stătea acolo în genunchi, tremurând, Bert mi-a zis:

„Frate Branham, ai văzut-o pe căprioara aceea cum m-a privit drept în ochi?”

„Am văzut-o, Bert.”

„Nu se temea de moarte”, a adăugat el.

„Dragostea a împins-o drept în fața morții pentru a proteja puiul pe care-l auzise strigând. Bert, într-o zi, a fost un Om care a venit jos din ceruri. El a auzit strigătul oamenilor care mureau în păcat și nu l-a fost teamă să pășească direct în fața morții. El a făcut-o și pentru tine, Bert.”

Acolo, în genunchi și cu mâinile ridicate, el și-a plâns calea greșită până când l-a găsit pe scumpul Domn Isus în inima sa, astfel încât din lupul nemilos și dur care era, a devenit un miel, iar Duhul Sfânt a venit peste el.

Cu vreo cincizeci sau șaiszeci de ani în urmă, într-o țară din Orientul Mijlociu era un evanghelist vestit. Poate ați auzit de el: se numea Daniel Curry. Era cunoscut și în America Centrală pentru slujba sa de evanghelizare, pentru că era un învățat renumit și un predicator al Evangheliei.

Într-o noapte, el a visat că a murit și a fost dus sus în ceruri, iar când a ajuns la poarta Raiului, paznicul l-a

întrebat:

„Cine ești?”

„Sunt evanghelistul Daniel Curry”, a răspuns el.

„O clipă, domnule. Trebuie să verific dacă numele tău apare aici.” Astfel, paznicul s-a dus și a căutat în cărțile pe care le avea acolo, după care s-a întors și i-a spus:

„Numele tău nu apare aici, domnule!”

„Oh, trebuie să te înșeli, domnule! Numele meu este Daniel Curry.”

Îngerul de la poartă i-a zis:

„Te înțeleg foarte bine, domnule, dar numele tău nu este trecut aici.”

„Ai căutat peste tot?”

„Da, domnule, dar numele tău nu apare aici.”

„Și ce pot să fac?”

Atunci îngerul i-a zis: „Dacă vrei, poți să faci apel la Tronul alb de judecată.”

„Păi, nu am de ales, domnule! Trebuie să fac apel la Tronul alb de judecată!”

Daniel Curry a spus că a simțit cum mergea înainte prin spațiu:

„După un timp, am ajuns la o Lumină. A devenit tot mai strălucitoare, iar la un moment dat a strălucit de un milion de ori mai tare decât stelele.”

Nu exista un anumit loc din care ieșea, ci stătea în mijlocul acelei Lumini care strălucea în jurul lui.

„M-am oprit și o Voce categorică a spus: „Tu ești Daniel Curry?”

„Da, Doamne, eu sunt,” a răspuns el.

„Daniel Curry, ai spus vreodată o minciună când ai fost pe pământ?”

„Până atunci am crezut că nu am mințit niciodată”, a spus el, „dar în prezența acelei Lumini am

realizat că existau
multe lucruri pe care le-am spus și au fost greșite.”

Ce va fi în ziua aceea?

Glasul acela a continuat:

„Daniel Curry, ai încălcat vreodată porunca
Mea și ai furat în timp ce erai pe pământ?”

El a spus: „Credeam că întotdeauna am fost un
om cinstit, dar în prezența acelei Lumini, am realizat că am
încheiat câteva
înțelegeri dubioase, așa că am răspuns:

„Da, Doamne, am furat și am mințit.”

Atunci Glasul acela a spus: „Daniel Curry, ai
fost desăvârșit când ai fost pe pământ?”

„Oh, nu, Doamne, nu am fost desăvârșit”, a
răspuns el. A spus că aștepta ca Glasul acela puternic ca
bubuitura unui tunet
să-i spună:

„Pleacă de la Mine în pierzarea veșnică!”

Stătea acolo tremurând și simțea că fiecare

os îi ieșea din încheieturi, „dar”, a spus el, „dintr-o dată am auzit cel mai dulce Glas pe care l-am auzit vreodată; mai dulce decât glasul oricărei mame pe care l-am auzit în toată viața mea. M-am întors să-L văd pe Cel care vorbea, și chiar lângă mine, am văzut cel mai blând chip pe care l-am văzut vreodată. Niciodată nu am văzut chipul unei mame sau orice altceva care ar fi putut să-ia locul. Cel care stătea acolo a spus:

„Tată, ia toate păcatele lui Daniel Curry și pune-le pe seama Mea pentru că jos pe pământ, Daniel Curry a stat pentru Mine, iar aici, în ceruri, voi sta Eu pentru Daniel Cutty.”

Oh, eu Îl doresc! Cât de mult tânjesc...

Prieteni, merită să vă bălăciți în păcat?
Merită să trăiți într-o stare căldicică? Merită să vă alăturați unei biserici?

Haideți să stăm acum pentru Hristos, pentru ca atunci când va veni acel timp măreț, să stea El pentru noi, în slavă.

Timpul meu a trecut. Să ne plecăm capetele pentru o clipă. Dacă pianistul dorește, aș vrea să mergă la orgă în timp ce stăm cu capetele plecate.

Tată ceresc, noi dorim să fim oile pășunii
Tale, astfel ca în ziua aceea să nu stăm singuri pe
neprihănirea noastră.

Doamne, dorim să ne punem de partea Ta acum,
pentru că Te iubim. Pe măsură ce mă gândesc la drumul vieții
mele, văd părțile
pline de măcăcini, dealurile și văile, prin care m-ai condus
prin harul Tău
măreț.

Îmi amintesc clipele când plecam de acasă, în
timp ce copiii mei se țineau de haina mea și mă rugau
plângând: „Tati, nu ne
părăsi! Nu pleca pentru că s-ar putea să nu te mai întorci
niciodată.” Inima
mea bătea pentru micuți, iar soția mea stătea acolo cu mâna
tremurătoare în
mâna mea și cu lacrimile curgând pe obraji...

Oh, Tată, îmi dau seama că toate lucrurile pe
care le-am făcut în lumea aceasta, nu ar fi făcut niciodată
ispășire pentru
păcatele mele. Toate eforturile mele ar fi zadarnice, dacă în
ziua aceea nu va
sta Isus pentru mine. Toate promisiunile pe care i le-am făcut
sărmanei mele
soții care a trecut din viața aceasta, când i-am spus că în
dimineața aceea o
voi întâlni la Poartă, toată predicarea mea și toate
eforturile mele, vor fi
zadarnice dacă nu va sta Isus pentru mine.

O, Doamne, aceasta este în fiecare inimă în seara aceasta! Ca oameni ai Rusaliilor, ne pare rău pentru păcatele noastre și ne rușinăm de alunecările și lipsurile noastre.

Doamne, vrei să iei în seara aceasta Cuvântul Tău și să ne tunzi pe toți cu El? În seara aceasta, punem pe altarul Tău de jertfă fiecare plăcere lumească păcătoasă, fiecare lucru care nu-I aparține lui Isus.

Doamne, ia-mă împreună cu ei în seara aceasta, tunde-mă, rade-mă și eliberează-mă ca slujitor al Tău, care stă cu umilință pentru Tine acum, pentru ca în ziua aceea să spui: „A făcut binele!” Fă aceasta nu numai pentru mine, Doamne, ci pentru fiecare bărbat și femeie de aici.

Poate că unii dintre ei au păcătuit sau au alunecat, sau poate sunt unii care nu Te-au acceptat niciodată. Îngăduie ca în seara aceasta să devină și ei miei și fie ca Porumbelul, a cărui Ungere este prezentă în această clădire, să-i ungă și pe ei... Noi putem simți Prezența Sa în timp ce ne cercetează inimile adânc. El ne frânge și ne modelează așa cum a spus profetul când a fost la casa Olarului. O, Doamne, modelează-ne ca să fim oameni diferiți! Modelează-ne astfel încât să fim oameni iubitori, oameni plini

de dragoste. Ajută-ne să deschidem ușa inimii noastre și să lăsăm Porumbelul să intre înăuntru, astfel ca atunci când vom pleca de aici, să umblăm, să trăim, să acționăm, să ne îmbrăcăm și să fim așa cum trebuie să fie un creștin adevărat. Dăruiește-ne aceasta, Tată.

În timp ce stăm cu capetele plecate, realizez Cine va sta pentru mine în ziua aceea... Păstorul meu nu poate face aceasta, nici fratele meu și nici mama mea. Numai Isus poate sta pentru mine.

Doamne, mă întreb dacă în seara aceasta, este printre noi cineva care este convins în inima sa, că L-a întristat pe Duhul și din cauza aceasta S-a îndepărtat de el? Porumbelul a plecat și voi nu mai aveți pacea Sa dulce.

Cu voi s-a întâmplat ceva, așa că în timp ce spălați vasele la chiuvetă, nu mai priviți pe geam să vedeți dacă nu vine Isus; nu mai conduceți mașina în josul străzii, când mergeți la serviciu, privind uneori pe fereastră și gândindu-vă la apropiata Sa venire. Vedeți? Porumbelul a zburat de la voi.

Mă întreb dacă nu vreți să vă puneți de partea lui Isus, în seara aceasta? Dacă sunteți greșiți, spuneți: „Vreau să fiu

tuns și ras! Renunț la toate plăcerile și faptele mele lumești și începând din seara aceasta, îmi voi ocupa locul printre cei disprețuiți ai Domnului; voi merge mai departe de partea lui Dumnezeu.”

În timp ce stăm cu capetele plecate, mă întreb dacă este cineva care vrea să se ridice în picioare și să spună: „Prin aceasta, Îl rog pe Dumnezeu să mă tundă și să mă radă de toate lucrurile care nu îi aparțin lui Hristos!”?

Dumnezeu să vă binecuvânteze peste tot. Așa este.

Ridicați-vă în picioare: „Îi iau chiar acum pe Hristos, pentru că mi-e rușine cu viața mea.”

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe cei care v-ați ridicat în picioare. Acum vă ridicați voi în picioare pentru El, dar în ziua aceea, va sta El pentru voi.

Prin darul de prorocie pe care mi l-a dat Dumnezeu, Duhul Sfânt îmi spune în inima mea, că aici sunt multe suflete care ar trebui să stea în picioare; mult mai multe decât s-au ridicat până acum.

Ridicați-vă în picioare și stați de partea

lui Hristos, în seara aceasta! Faceți aceasta din toată inima. Așa este.

Ridicați-vă! Cei care nu L-ați acceptat niciodată pe Hristos, sau cei care v-ați îndepărtat de El, ridicați-vă chiar acum în picioare, în timp ce ne rugăm.

Rugați-vă împreună cu mine și spuneți:

„Doamne, renunț chiar acum la fiecare plăcere lumească și păcătoasă pe care am cunoscut-o vreodată. Renunț la tot, iar dacă este voia Ta, îngăduie ca Porumbelul păcii să vină în inima mea și să mă facă un creștin adevărat plin de dragoste și pace, fiindcă vreau să fiu unul din sfinții Tăi.”

Dacă până acum ați fost lumești, nu vreți ca în seara aceasta să vă puneți de partea lui Hristos? Făcând aceasta, Îi arătați lui Dumnezeu că veți sta de partea Lui și că doriți ca El să stea de partea voastră. Dacă vă îndoiiți în mintea voastră și vă gândiți că Hristos nu va fi de partea voastră din cauza felului în care ați trăit și v-ați comportat, vă poruncesc în Numele lui Hristos să vă ridicați în picioare și să fiți beneficiarii rugăciunii pe care o vom face pentru voi în seara aceasta! Ridicați-vă în picioare pretutindeni! Nazarinei, sfinți călători, penticostali, metodiști, bapțiști, catolici, evrei tradiționaliști sau orice ați fi, ridicați-vă în picioare și spuneți:

„Vreau să fiu și eu Acolo, Doamne! Sunt gata să renunț la toate lucrurile lumii, dacă vei sta pentru mine Acolo.” Dumnezeu să vă binecuvânteze. Mulți s-au ridicat în picioare.

Mă întreb dacă puteți sta pentru un moment, în picioare și cu capetele plecate? S-au ridicat și alții în picioare. Așa este. Ridicați-vă! Am vrut să spun altceva, dar Duhul Sfânt îmi zicea: „S-ar putea ca aceasta să fie ultima seară, pentru unii dintre ei, de aceea, vorbește!”

Ridicați-vă în picioare și spuneți: „Doamne, prin aceasta arăt că vreau să fiu slujitorul Tău.” Stați în rugăciune cu capetele plecate... Știți ce ați făcut prin aceasta?

„Pentru cel ce va sta pentru Mine în lumea aceasta, voi sta și Eu în Lumea de dincolo, iar pentru cel care Mă va mărturisi în lumea aceasta, voi mărturisi și Eu despre el înaintea Tatălui Meu și a sfinților Săi îngeri!”

Dacă ați fi trecut dincolo în urmă cu câteva clipe, ați fi fost pierduți, dar în seara aceasta sunteți salvați, pentru că ați stat în prezența acestor câtorva mii de oameni, în prezența lui Dumnezeu și a sfinților Săi îngeri.

Tată ceresc, Îți predau Ție această audiență
minunată. Ți-i predau Ție pe cei care stau în clipa aceasta în
picioare. Tu
le-ai vorbit inimilor lor, și ei și-au dat seama de starea
lor, dar eu cred că
ar trebui să fie mult mai mulți...

Doamne, cum putem să ne întoarcem la
experiența de pe strada Azusa dacă nu ascultăm Porumbelul lui
Dumnezeu? S-ar
putea să fie nevoie de o judecată aspră sau de altceva, dar
sunt sigur, Doamne,
că dacă Te vom ruga să faci ceea ce avem nevoie, ne vei aduce
înapoi la
Dumnezeu; vei aduce înapoi adunările de modă veche; vei aduce
smerenia înapoi,
în rândul sfinților; vei aduce puterea lui Dumnezeu înapoi, în
bisericile
noastre. Te rugăm aceasta, Doamne.

Tunde-ne și rade-ne în seara aceasta.
Îndepărtează lumea de la noi; îndepărtează tot ceea ce nu este
caracteristic
căii Tale, Doamne. Uple-ne cu Duhul Sfânt, și zboară jos de
pe aceste
balustrade, o, Porumbelule al lui Dumnezeu, zboară jos de pe
acest templu de
aici, și locuiește în aceste inimi care așteaptă botezul cu
Duhul Sfânt,
Cuvântul ascuțit, cu două tăișuri, care să taie jos toate
lucrurile lumii și să
ni-L dea pe Hristos Isus în bogăția și sfințenia Sa, fiindcă
Îți cerem aceasta
în Numele lui Isus. Amin.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Câți dintre voi
doresc să fie vindecați în seara aceasta? Ridicați-vă repede
în picioare. Toți
cei care doresc să fie vindecați fizic sau duhovnicesc să se
ridice chiar acum
în picioare. Amin.

Porumbelul zboară peste tot în clădire.
Credeți aceasta? A sosit timpul, este aici. Deschideți-vă
inimile! Duhul Sfânt
este aici ca să vă boteze și să vă vindece.

Dumnezeule Atotputernic, muștrăm în Numele
lui Isus Hristos fiecare diavol și fiecare boală, și le
alungăm pentru ca
oamenii aceștia să fie liberi. Amin.

– Amin –